

21. Král Šalomoun se proslavil svou moudrostí

Po Davidovi se stal králem jeho syn Šalomoun. Hospodin ho obdaroval výjimečnou moudrostí. Díky ní dokázal rozsoudit i spor dvou žen hádajících se o dítě.

Po Davidovi se stal králem Izraelitů jeho syn Šalomoun. Jednoho dne měl Šalomoun zvláštní sen. V něm za ním přišel Hospodin s nabídkou: „Šalomoune, jaký dar by sis ode mne přál? Můžeš si vybrat cokoli a dostaneš to.“ Šalomoun odpověděl: „Jsem ještě mladý, Hospodine, proto prosím, daruj mi moudrost, abych dokázal rozlišovat mezi dobrem a zlem, a tak dobře vládl tvému lidu.“ Odpověď se Hospodinu líbila. Řekl: „Protože sis ode mne nežádal moc ani bohatství, ale chtěl jsi velmi důležitou věc – moudrost, dám ti ji. Stane se z tebe moudrý panovník, že ještě nikdo takový na světě nebyl. A navíc k tomu dostaneš moc a bohatství, a když se budeš ve svém životě řídit mými radami, dožiješ se i mnoha let.“

Pár dní po tomto snu předstoupily před krále dvě ženy, aby je rozsoudil. Jedna žena totiž tvrdila: „Můj králi, my dvě bydlíme v jednom domě, spíme ve stejném pokoji a každé z nás se nedávno narodilo dítě. Dnes v noci však její dítě zemřelo a ona, když jsem spala, vyměnila své mrtvé dítě za mé živé.“ Druhá žena se však bránila: „Ne, živé dítě je moje a mrtvé je její.“

Král stál před těžkým úkolem. Měl poznat, která z žen mluví pravdu a která si vymýšlí. Král, protože dostal od Hospodina dar moudrosti, si hned věděl rady. Jak se říká mezi lidmi dodnes, vyřešil to přímo „šalomounsky“. Rozkázal: „Rozsekneme živé dítě na dvě poloviny a každá z vás si vezme jednu.“ Přivolaný služebník vzal dítě a chystal se vyplnit králův rozkaz. V tom začala jedna z žen velice plakat a na kolenou prosit: „Nezabíjejte ho, králi! Raději ho dejte té druhé! Jen ať dítě zůstane živé!“ Druhá žena jí však vpadla do řeči: „Jen ho rozsekněte. Bude spravedlivé, když ani jedna nebudeme mít nic.“ Král svůj rozkaz o usmrcení dítěte jistě nemyslel doopravdy, ale řekl to, aby poznal, která maminka mluví pravdu. Poznali jste to také? Byla to ta plačící žena, která se dokázala vzdát svého dítěte, jen aby zůstalo naživu, i když v budoucnu nebude se svou pravou maminkou, ale s cizí. Tak moc měla své dítě ráda. Poznal to i král Šalomoun a rozkázal předat dítě jeho pravé mamince.

Když se Izraelité dozvěděli o moudrém rozsouzení dvou žen, říkali si: „Jak moudrý a rozumný je náš král! S ním musí být skutečně Hospodin.“ O Šalomounově moudrosti se pak mluvilo široko daleko. Lidé přicházeli i z velké dálky, aby poznali královu moudrost, a dostali tak odpověď na otázky, které je trápily.

Úkol:

Stejně jako krále Šalomouna, i tebe se Bůh ptá, co bys od něj chtěl. Tvou odpovědí je každá modlitba, která může být prosbou o nějakou věc. O co v modlitbě nejčastěji prosíš? O zdraví, za kamarády, o to, aby se ti dařilo ve škole? Šalomoun prosil o moudrost. Moudrost je vlastnost, kterou člověk potřebuje, aby poznal, co je dobré a co špatné. Je to něco jiného než chytrost a nedá se ohodnotit jedničkami ani razítky. Co kdyby se v tvé modlitbě objevila prosba o moudrost – to znamená, abys až vyrosteš, dokázal rozeznávat například dobré kamarády od těch, kteří tě navádějí ke zlému?